

ВОРОНИЙ Юрій Георгійович (09(21). 08. 1895, с. Журавка Пирятин. пов. Полтав. губ., нині Варвин. р-ну Черніг. обл. — 13. 06. 1961, Київ) — лікар-хірург. Доктор медичних наук (1950). Син [Георгія](#), внук [Феодосія](#) Вороних, чоловік В. Нечаївської. Учасник 1-ї та 2-ї світ. воєн. Навч. на мед. факультеті Університету св. Володимира у Києві (від 1913), закін. Київ. мед. академію (1921). Під час воєн. дій 1918–20 — у загонах Армії УНР; учасник бою під Крутами; далі — у військах С. Петлюри (за усними свідченнями). Працював під керівництвом [М. Волковича](#) і [О. Черняхівського](#) у Київ. та [В. Шамова](#) у Харків. мед. інститутах (1926–31). Від 1931 — директор та завідувач кафедри Херсон. вироб. мед. інституту; від 1936 — завідувач кафедри Харків. стоматол. інституту, одночасно — старший науковий співробітник Всеукр. інституту невідклад. хірургії і переливання крові (Харків). 1946–50 — зав. урол. відділ. міської та обл. лікарень Житомира; в Київ. інституті експерим. біології та патології (1950–53) та Київ. інституті переливання крові та невідклад. хірургії (1953–61). Осн. напрями наук. діяльності: приживлення пересаджених органів і тканин та зміни у зв'язку з цим імунної реактивності; консервація органів і тканин; травматичний шок; білкові кровозамінники. Від 1927 займався наук.-експерим. працею над проблемою приживлення тканин

і органів (вільної пересадки відрізаної цілої ноги, нирки собаки та ін.). Вперше у світі пересадив консервов. нирку людині (1933), робив спроби підшивання консервов. нирки хворим з тяжким перебігом гломерулонефриту (1950). В. — фундатор теорії біофіз. походження раку і його лікування.

Основні праці

Матеріали до вивчення ролі біологічних чинників у проблемі трансплантації чоловічої статеві залози. Х., 1930; До питання про специфічні комплєменти – зв'язуючі антитіла за вільного пересаджування нирок з застосуванням шва судин // Укр. мед. архів. 1931. Т. 6, ч. 1; Die Immunität bei Organtransplantation // Über spezifische komplement bindende Antikörper bei freier Nierantransplantation mittelst Gefäßnaht. Archiv für klinische Chirurgie. 1932. Bd. 171, Heft 2; К вопросу о блокаде ретикуло-эндотелиального аппарата у человека при некоторых формах отравлений сулемой и о свободной пересадке целой почки, взятой от трупа, как метод лечения анурий при этом отравлении // Тр. Всеукр. ин-та неотлож. хирургии и переливания крови. 1934. Вып. 1; До питання про перебіг оксидаційних процесів при травматичному шоці // Експерим. медицина. 1940. Вип. 4; Пересадка консервированной трупной почки как метод биостимуляции при тяжелых нефритах // ВД. 1950. № 9; Про сечовидільну роботу пересащеної нирки з перших днів її приживлення // МедЖ. 1953. Т. 23, ч. 3; О значении нервной системы при пересадке органов и тканей от одного организма к другому // Тр. Военно-мед. академии. 1953. Т. 55; К вопросу о преодолении видовой специфичности при пересадке гетерогенных опухолей у собак // Проблемы пересадки и консервации органов и тканей: Тр. 1-й Всесоюз. конф. по проблемам тканевой несовместимости и трансплантации органов и тканей. 1957, 24–27 дек. Москва, 1959.

Рекомендована література

1. Карпенко В. С., Баран Є. Я. Трансплантація нирки в Україні // Історія укр. медицини: Мат. конф. К., 1995.

[Л. А. Пиріг](#), [Ж. М. Перцева](#)

Бібліографічний опис:

Вороний Юрій Георгійович / Л. А. Пиріг, Ж. М. Перцева // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-29785>. – Останнє поновлення : 2019.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).